

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 5C/248/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613204083
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivo Parada
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2014:8613204083.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, samosudca JUDr. Ivo Parada, v právnej veci žalobkyne Q., právne zastúpenej JUDr. Amrózom Motykom, advokátom, Nám. SNP 7, 091 01 Stropkov, proti žalovanej Orange Slovensko, a.s., Prievozská 6/A, 821 09 Bratislava, IČO: 35 697 270, právne zastúpenej Bobák, Bollová a spol., s.r.o., Dr. Vladimíra Clementisa 10, 821 02 Bratislava, IČO: 35 855 673, o vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie v sume 200 eur s 8,75 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 100 eur od 21.8.2012 do zaplataenia a zo sumy 100 eur od 12.9.2012 do zaplataenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania v sume 159,54 eura do rúk jej právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť súdny poplatok v sume 16,50 eura na účet tunajšieho súdu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala proti žalovanej vydania bezdôvodného obohatenia v sume 200 eur s prísl.

Svoju žalobu odôvodnila tým, že so žalovanou dňa 22.12.2009 uzavrela Zmluvu o pripojení, v zmysle ktorej sa zaviazala riadne a včas platiť za telekomunikačné služby poskytované žalovanou. Pre porušenie takto dojednanej zmluvnej povinnosti si žalovaná žalobou zo dňa 4.7.2011 uplatnila voči žalobkyni nárok na zaplataenie sumy vo výške 406,55 eura. Táto suma pozostávala z dvoch samostatne žalovateľných nárokov, konkrétne zo sumy 206,55 eura titulom neuhradených faktúr za elektronické komunikačné služby a sumy 200 eur

2

5C/248/2013

titulom uplatnenej zmluvnej pokuty. Dňa 4.1.2012, 10.4.2012, 10.5.2012, 21.8.2012, 12.9.2012 žalobkyňa postupne podľa svojich finančných možností zaplatila celú žalovanou uplatňovaný pohľadávku. Keďže žalobkyňa počas konania žalovanú pohľadávku zaplatila, Okresný súd Svidník uznesením zo dňa 23.10.2012 sp. zn. 4C/165/2011 konanie zastavil a zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania žalovanej. Proti tomuto uzneseniu podal vedľajší účastník vystupujúci v konaní na podporu žalobkyne odvolanie v časti týkajúcej sa náhrady trov konania. Krajský súd v Prešove uznesením zo

dňa 25.4.2013 sp. zn. 1Co/16/2013 zmenil prvostupňové rozhodnutie tak, že účastníkom náhradu trov konania nepriznal. Časť nároku, ktorú si žalovaná uplatnila vo výške 200 eur titulom zmluvnej pokuty však už bola (aj pred podaním žaloby) opakovane slovenskými súdmi judikovaná ako neprijateľná zmluvná podmienka, ktorá je podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka postihnutá absolútnou neplatnosťou. Pre žalovanú tak v zmysle § 53a Občianskeho zákonníka vznikla zákonná prekážka uplatňovať si nárok z takejto neprijateľnej zmluvnej podmienky. Žalovaná si však aj napriek ust. § 53a Občianskeho zákonníka voči žalobkyni uplatňovala nárok titulom zmluvnej pokuty ako absolútne neplatnej zmluvnej podmienky, pričom využila nevedomosť a neinformovanosť žalobkyne. Žalobkyňa poukázala na skutočnosť, že žalovanú pohľadávku uhradila bez akejkoľvek znalosti o neprijateľných zmluvných podmienkach, bez znalosti judikatúry slovenských súdov a nekalých obchodných praktík žalovanej. V tejto súvislosti poukázala na právny názor odvolacieho súdu v predmetnej veci vyjadrený v uznesení Krajského súdu v Prešove zo dňa 25.4.2013 sp. zn. 1Co/16/2013: „Za týchto okolností je možné konštatovať, že vo veci plnil neinformovaný spotrebiteľ a účastník konania, ktorý nebol si vedomý rozhodovacej praxe súdov Slovenskej republiky v takýchto veciach... Faktom je to, že pre správanie sa žalovanej bola vo veci späťvzatá žaloba a to v dôsledku zaplatenia uplatňovaných pohľadávok zo strany žalovanej, aj keď ako vyššie bolo uvedené, je možné dôvodne pochybovať, že vo vzťahu k uplatnenej zmluvnej pokute bola žaloba podaná dôvodne.“ Bezdôvodné obohatenie pozostáva zo zmluvnej pokuty v sume 200 eur, ktorú žalobkyňa žalovanej zaplatila a o ktorú sa táto bezdôvodne obohatila. Žalovaná túto sumu žalobkyni doposiaľ nevydala.

Žalovaná navrhla žalobu zamietnuť. Uviedla, že nie je možné súhlasiť s názorom žalobkyne, že žalovaná sa bezdôvodne obohatila, pretože jej žalobkyňa uhradila sumu 200 eur. Žalobkyňa plnila na základe riadne uzavretej zmluvy a dodatku. Zmluvná pokuta dohodnutá medzi účastníkmi konania v dodatku zo dňa 22.12.2009 k Zmluve o pripojení č. A4814223 nebola súdom vyhlásená za neplatnú. Názory súdov SR na zmluvné pokuty v dodatkoch žalovanej sú rôzne. Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 14.3.2013, č. k. 5Co 309/2012-104 v obdobnej veci skúmal charakter zmluvnej pokuty dohodnutej v dodatku k Zmluve o pripojení a došiel k záveru, že vzhľadom na všetky okolnosti súvisiace s uzatváraním dodatku nie je možné posúdiť zmluvnú pokutu za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Žalovaná mala za to, že nie je spravodlivé priznať žalobkyni nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalobkyňa porušovala svoje zmluvné povinnosti, ktoré jej zo zmluvy uzavretej so žalovanou vznikli. Porušením jej zmluvných povinností vznikla žalovanej škoda. Ak by súd došiel k záveru, že žalovanej nevznikol nárok na zaplatenie dohodnutej paušalizovanej náhrady škody, t. j. zmluvnej pokuty vo výške 200 eur, je dôvodné, aby súd posúdil plnenie žalobkyne vo výške 200 eur ako plnenie náhrady škody za porušenie zmluvných povinností.

3

5C/248/2013

Z poštových poukazov zo dňa 4.1.2012, 10.4.2012, 10.5.2012, 21.8.2012, 12.9.2012 je zrejmé, že žalobkyňa zaplatila žalovanej dňa 4.1.2012 sumu 10 eur, dňa 10.4.2012 sumu 50 eur, dňa 10.5.2012 sumu 166 eur, dňa 21.8.2012 sumu 100 eur, dňa 12.9.2012 sumu 100 eur.

Z uznesenia tunajšieho súdu č. k. 4C/165/2011-92 zo dňa 23.10.2012 je zrejmé, že súd konanie zastavil a zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania.

Z uznesenia Krajského súdu v Prešove č. k. 1Co/16/2013-111 zo dňa 25.4.2013 vyplynulo, že odvolací súd zmenil uznesenie vo výroku o trovách konania účastníkov tak, že nepriznal účastníkom náhradu trov prvostupňového konania.

Podľa § 51 Občianskeho zákonníka účastníci môžu uzavrieť i takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Podľa § 53a ods. 2 Občianskeho zákonníka ak sa rozhodnutie súdu podľa odseku 1 týka len časti zmluvnej podmienky, dodávateľ je povinný splniť povinnosť uvedenú v odseku 1 v rozsahu tejto časti.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

4

5C/248/2013

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 153 ods. 1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalobkyňa so žalovanou dňa 22.12.2009 uzavrela Zmluvu o pripojení, v zmysle ktorej sa zaviazala riadne a včas platiť za telekomunikačné služby poskytované žalovanou. Pre porušenie takto dojednanej zmluvnej povinnosti si žalovaná žalobou zo dňa 4.7.2011 uplatnila voči žalobkyni nárok na zaplatenie sumy vo výške 406,55 eura. Táto suma pozostávala z dvoch samostatne žalovateľných nárokov, konkrétne zo sumy 206,55 eura titulom neuhradených faktúr za elektronické komunikačné služby a sumy 200 eur titulom uplatnenej zmluvnej pokuty. Dňa 4.1.2012, 10.4.2012, 10.5.2012, 21.8.2012, 12.9.2012 žalobkyňa postupne podľa svojich finančných možností zaplatila celú žalovanou uplatňovanú pohľadávku. Keďže žalobkyňa počas konania žalovanú pohľadávku zaplatila, tunajší súd uznesením č. k. 4C/165/2011-92 zo dňa 23.10.2012 konanie zastavil a zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania žalovanej. Proti tomuto uzneseniu podal vedľajší účastník vystupujúci v konaní na podporu žalobkyne odvolanie v časti týkajúcej sa náhrady trov konania. Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 1Co/16/2013-111 zo dňa 25.4.2013 zmenil prvostupňové rozhodnutie tak, že účastníkom náhradu trov konania nepriznal. Časť nároku, ktorú si žalovaná uplatnila

vo výške 200 eur titulom zmluvnej pokuty však už bola (aj pred podaním žaloby) opakovane slovenskými súdmi judikovaná ako neprijateľná zmluvná podmienka, ktorá je podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka postihnutá absolútnou neplatnosťou. Pre žalovanú tak v zmysle § 53a Občianskeho zákonníka vznikla zákonná prekážka uplatňovať si nárok z takejto neprijateľnej zmluvnej podmienky. Žalovaná si však aj napriek ust. § 53a Občianskeho zákonníka voči žalobkyni uplatňovala nárok titulom zmluvnej pokuty ako absolútne neplatnej zmluvnej podmienky, pričom využila nevedomosť a neinformovanosť žalobkyne. Žalobkyňa poukázala na skutočnosť, že žalovanú pohľadávku uhradila bez akejkoľvek znalosti o neprijateľných zmluvných podmienkach, bez znalosti judikatúry slovenských súdov a nekalých obchodných praktík žalovanej. V tejto súvislosti poukázala na právny názor odvolacieho súdu v predmetnej veci vyjadrený v uznesení Krajského súdu v Prešove zo dňa 25.4.2013 sp. zn. 1Co/16/2013: „Za týchto okolností je možné konštatovať, že vo veci plnil neinformovaný spotrebiteľ a účastník konania, ktorý nebol si vedomý rozhodovacej praxe súdov Slovenskej republiky v takýchto veciach... Faktom je to, že pre správanie sa žalovanej bola vo veci spätá žaloba a to v dôsledku zaplataenia uplatňovaných pohľadávok zo strany žalovanej, aj keď ako vyššie bolo uvedené, je možné dôvodne pochybovať, že vo vzťahu k uplatnenej zmluvnej pokute bola žaloba podaná dôvodne.“ Bezdôvodné obohatenie pozostáva zo zmluvnej pokuty v sume 200 eur, ktorú žalobkyňa žalovanej zaplatila a o ktorú sa táto bezdôvodne obohatila. Žalovaná túto sumu žalobkyni doposiaľ nevydala. Z uvedených dôvodov súd, čo sa týka istiny, žalobe vyhovel.

Čo sa týka námietok žalovanej, súd sa stotožnil s názorom právneho zástupcu žalobkyne, že v zmysle žalovanou naformulovanou zmluvnou pokutou by žalobkyňa mala povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu v rovnakej a nezmenenej výške za akékoľvek porušenie

svojich povinností. Takáto zmluvná pokuta má nežiaduci rozmer, je neobhájitelná a neprimerane ukracuje spotrebiteľa. Súdna kontrola štandardných formulárových zmlúv je postavená na absolútnej neplatnosti neprijateľných klauzúl. Je podstatné a rozhodujúce, že žalobkyňou napádaná zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa. V žalobe zo dňa 11.7.2013 žalobkyňa poukázala na právoplatné rozsudky, ktorými bola rovnaká zmluvná podmienka, na základe ktorej si žalovaná uplatnila voči žalobkyni zmluvnú pokutu, vyhlásená za neprijateľnú, čo spôsobuje jej absolútnu neplatnosť. S poukazom na ust. § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka je preto žalovaná povinná zdržať sa používania nekalej podmienky z dôvodu jej neprijateľnosti v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Vo svojom odpore však žalovaná poukazuje na skutočnosť, že „v čase uzavretia zmluvy o dodatku medzi účastníkmi konania nebola žiadna zo zmluvných pokút dohodnutých v dodatkoch žalovaného určená za neplatnú a ani za neprijateľnú.“ K citovanej argumentácii žalovanej však žalobkyňa uviedla, že ňou predložené právoplatné rozsudky predstavujú pre žalovanú zákonnú prekážku uplatňovať si nárok z neprijateľnej zmluvnej podmienky. V čase, kedy žalovaná podala na súd žalobu (23.9.2011), ktorou si uplatňovala aj zmluvnú pokutu, táto už bola vyhlásená za neprijateľnú, čo spôsobilo jej absolútnu neplatnosť. Nie je zlučiteľné s princípmi fungovania Európskej únie a princípmi právneho štátu, ak žalovaná naďalej používala zmluvnú podmienku, ktorej je povinná zdržať sa zo zákona, prípadne, tak ako je tomu v predmetnej právnej veci, podala žalobu, ktorej predmetom je nárok uplatňovaný v súvislosti s takouto neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Navyše, samotná skutočnosť, že v čase podpisu zmluvy zo dňa 22.12.2009 medzi žalobkyňou a žalovanou predmetná zmluvná podmienka nebola vyhlásená za neprijateľnú ešte neznamená, že takáto zmluvná podmienka bola v súlade so zákonom. Práve naopak, vyššie citované ustanovenia (§ 53 ods. 1, § 53 ods. 4 písm. k) a § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka) boli platné a účinné už v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy a zabraňovali žalovanej, aby používala takto naformulovanú zmluvnú podmienku. Na tomto tvrdení nič nemení skutočnosť, že súdy judikovali jej nekalosť neskôr, pretože táto už bola v zmysle Občianskeho zákonníka neprijateľná a teda neplatná. Vo vzťahu k žalovanou predloženému uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 14.3.2013 č. k. 5Co/309/2012-104, v zmysle ktorého tento vyslovil právny názor, že žalovanou uplatňovaná zmluvná pokuta v inej právnej veci je opodstatneným nárokom žalovanej, žalobkyňa uviedla, že takéto priznanie plnenia zo zakázanej zmluvnej pokuty nie je ničím iným ako tolerovaním protiprávneho stavu, čo považuje obzvlášť zo strany súdu za konanie ad absurdum. Žalovaná mala problémovú klauzulu obhájiť v inštančnom postupe a ak tak neurobila, musí rešpektovať zákonný zákaz jej ďalšieho používania a uplatňovania. Poukázala aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 24.4.2012 sp. zn. 6Co/91/2011, v ktorom súd vyslovil zásadné právne

stanovisko, že ak si dodávateľ v inštančnom postupe používanie problémovej klauzuly neobhájí, je povinný bez ďalšieho zdržať sa jej ďalšieho (opakovaného, súvislého) používania vrátane uplatňovania plnení z takejto klauzuly. Takýto zákaz explicitne vyplýva z ust. § 53a Občianskeho zákonníka. Nie je pritom významné, či iný súd by v rámci súdnej kontroly bol k dodávateľovi zhovievavejší, alebo dokonca by priznal plnenie z takejto podmienky. Pri neexistencii databázy vyhlásených neprijateľných podmienok sa môže bežne stať, že iný súd plnenie pre zmenu prizná. Každopádne však ide o protiprávny stav, za ktorý je zodpovedný dodávateľ, ktorý na súdoch sústave (porov. čl. 7 Smernice 93/13/EHS) plnenia z judikovaných neprijateľných zmluvných podmienok uplatňuje a doslova v nie dobrej viere „skúša“, ktorý súd mu plnenie prizná (uverejnená na www.najpravo.sk <<http://www.najpravo.sk>>). Z argumentácie žalovanej vyplýva, akoby nechcela akceptovať skutočnosť, že civilný kódex v ustanovení § 53a ods. 1

6

5C/248/2013

Občianskeho zákonníka, ale aj rozsiahla judikatúra odvolacích súdov jej neumožňujú naďalej obhajovať absolútne neplatnú zmluvnú pokutu v dodatkoch k zmluvám o pripojení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len nariadenia vlády) výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Žalobkyňa si uplatnila proti žalovanej okrem istiny aj úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 100 eur od 21.8.2012 do zaplatenia a zo sumy 100 eur od 12.9.2012 do zaplatenia. Z poštových poukazov zo dňa 21.8.2012 a 12.9.2012 je zrejmé, že žalobkyňa zaplatila žalovanej dňa 21.8.2012 sumu 100 eur a dňa 12.9.2012 sumu 100 eur. Žalovaná bezdôvodné obohatenie žalobkyni doposiaľ nevydala, a preto je od 21.8.2012 v omeškaní so sumou 100 eur a od 12.9.2012 tiež so sumou 100 eur. Z uvedených dôvodov súd, čo sa týka príslušenstva, žalobe vyhovel.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., pretože v konaní mala plný úspech žalobkyňa. Súd vychádzal z hodnoty sporu v sume 200 eur. Trovy pozostávajú z odmeny za zastupovanie za tieto úkony právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom zo dňa 2.7.2013 v sume 19,92 eura, podanie žaloby zo dňa 11.7.2013 v sume 19,92 eura, vyjadrenie žalobkyne zo dňa 8.11.2013 v sume 19,92 eura, účasť na pojednávaní dňa 17.1.2014 v sume 19,92 eura, k tomu patrí 3 x režijný paušál po 7,81 eura, 1 x po 8,04 eura, cestovné Stropkov - Svidník a späť (15 km x 2) na pojednávanie OS Svidník motorovým vozidlom TOYOTA RAV4, EČ SP-111 AH dňa 17.1.2014 (sadzba 0,28 eura/km) 0,28 x 30 km v sume 8,40 eura, spotreba paliva: 8,6 l/100 km (0,086 l/km), cena pohonných hmôt: 17.1.2014 (nákup PHM 13.1.2014) 1,208 eura/l x 0,086 = 0,10 eura/km + 0,18 eura/km sadzba základnej náhrady = 0,28 eura/km, náhrada za stratu času dňa 17.1.2014 Stropkov - Svidník - 1 začatá polhodina v sume 13,40 eura a 20 % DPH v sume 26,59 eura (§ 10 ods. 1, 2, § 14 ods. 1, § 15 a 17 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Náhrada trov konania je spolu v sume 159,54 eura, ktorú súd zaviazal zaplatiť žalovanú žalobkyni do rúk jej právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku (§ 149 ods. 1 O.s.p.).

O súdnom poplatku súd rozhodol podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, pretože žalobkyňa je podľa § 4 ods. 2 písm. za) tohto zákona od poplatku oslobodená a súd jej návrhu vyhovel. Preto súd zaviazal neúspešnú

žalovanú zaplatiť poplatok v sume 16,50 eura na účet tunajšieho súdu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na tunajší súd.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Vo Svidníku dňa 17. januára 2014